

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΑΡΕΙΩΝ ΠΑΓΩΝ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1959

Ἀριθ. πρωτ.

Τυμ. 4

*Περιόδον της Αχιλλίου
6 ημέρα*

Πρόσ

Τὸν Δικιγορινὸν Σύλλογον Ἀθηνῶν

Ἐνταῦθα

I.- Διά τοῦ ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. Διειπ. 245I πρωτ.

5190 ἀπό 5/12/68 πρός ἡμᾶς ἐγγράφου τίθεται πρός γνωμοδότησιν τό, ἐν τῇ συνημμένῃ τούτῳ πρός ὑμᾶς αἰτήσει τοῦ διηγόρου ι. Σαράντου Λέηνα διατυπούμενον, ἔρωτημα: "τί φέρει τὸ βάρος τῆς χαρτοσημάνσεως τῶν ἐξοφλητιῶν ἀποδείξεων τῶν συνταξιούχων τῶν Ὀργανισμῶν Κοινωνιῆς 'Ασφαλίσεως'-(Νομινῶν Προσώπων δημοσίου διηαίου)- 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων ι.λ.π, ἢτοι δικαιούχος ταύτης;". Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ ἔχομεν τὴν τιμήν νά γνωρίσωμεν ὑμῖν διε τὸ ἐν τῷ ἔρωτήματι βάσιος φέρει δικαιούχος τὴν σύμπταξιν ιατά τὰς ιατωθὶ σιέφεις.

2.- Εἰς τό ἀρθρὸν 425 τοῦ Α.Κ. ιαθ' δ "Τὰ ἔξοδα τῆς ἐφόρου τικῆς ἀποδείξεως φέρει δικαιούχης, εἴναι ἄλλο τι δέν πρινύπτει ἐν τῆς σχέσεως" γίνεται δειπός δικαιούχος οι ιατροί ιατά τοῦ προϊσχυον διηαίου ἐφηρμόζετο ὑπό τῶν διηαστηρίων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἥ. διηαίου (Τίτλοι Ε.Α. 563/32 θ. ΜΔ. 326, 893/30 θ. ΜΒ. 102, 825/10 θ. ΚΒ. 394. Η Ε. Ναυπλ. 434/1894 θ. Ε. 652 δέχετοι διε ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβά-

σεων τό χαρτόσημον τής ἔξοφλητινής (ποδείξεως, περὶ τοῦ δικοῖου πρόνειται εἰς πάσας τὰς (ποφάσεις ταύτας, δέον νά ιαταβληθῇ ἐξ ήμισείας παρ' ἑταῖρου τῶν συμβληθέντων. Περαιτέρω δέ ιαί Σχεδ.Αστ.,Κωδ. (ένοχινδν) σελ.84 -ἄρθρ.Ι3Ι προσχέδιον τοῦ εἰσιγητοῦ - σελ.282 -ἄρθρ.Ι28 Σχεδ.Συντ. Ἐπιτροπῆς- ιαί σελ.373 ὑπ' ἄριθ.

26 -αἰτιολογία Συντ. Ἐπιτρ.ιαί γνώμη εἰσηγητοῦ ήτις τελικῶς ἐγένετο δευτή ἐν τῷ ἄρθρῳ 425 Α.Κ). Ὡς ἔξοδα νοοῦνται ιαί τά ιατά νόμον τέλη (χαρτοσήμου ἀτίνα εἶναι ιαί τά ιυριώτερα τοιαῦτα. Η τοιαύτη ἐν τοῦ ἄρθρου γενική ἀντίληψις εύρεσιν ἐνδέικνειν εἴς εἰδικάς διατάξεις τοῦ Α.Κ ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ ἔξοδων ἔγγραφων εἰς περιπτώσεις ιαθ' ἀς τήν ιυρίαν θέσιν εἴς ταῦτα ἔχουσι τά τέλη χαρτοσήμου (ἄρθρ.435,457,527, Ι916). Δεδομένου, ἐν Τοντῷ, ιαί δτι, ἐν τοῦ δτι εἰς τό ἄρθρ.527 ἀναφερομένων τῶν ἔξοδων, ἀναφέρονται συχρόνως ιαί "τά τέλη", οὐδαμῶς δύναται νά συναχθῇ δτι μόνον εἰς τήν περίπτωσιν τής διατάξεως ταύτης δύναται νά γίνη λόγος περὶ βαρυνομένων διά τής δαπάνης τῶν τελῶν τοῦ ἔγγραφου, εἰς πάσας δέ τὰς λοιπάς περιπτώσεις εἰς ἀς γίνεται λόγος μόνον περὶ ἔξοδων δέν νοοῦνται περιλαμβανόμενα εἰς ταῦτα ιαί τά τέλη χαρτοσήμου εἰς ἀ υπόνειται τό ἔγγραφοι, ἀφοῦ μάλιστα, ἐν ἐδ.β' τοῦ αύτοῦ ἄρθρου 527 γίνεται γρῆσις τοῦ δρου ἔξοδα μεταγραφῆς, εἰς ἀ ἀναμφισβητί τως περιλαμβάνονται ιαί ἡ δαπάνη διά τά τέλη χαρτοσήμου. Κατά δέ τήν σάφη ἔννοιαν τής ἐν λόγῳ διατάξεως τό μέν ἡ ἔνοχινδν σχέσις δι' ἥν ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόιειξις ὅρᾳ ἀποιλεστικής τό συμφέρον τοῦ δανειστοῦ ἡ ἐν λόγῳ δαπάνη βαρύνει τόν δανειστήν, τό δέ εἶναι δυνατόν, διά συμβάσεως, ἐφ' δσον βεβαίως δέν προσηρούει αύτ. εἰς εἰδικόν τινά ἐπιτακτινόν νομινόν ιανδνα, νά δυθμισθῇ τό ἐν τῇ διατάξει ταύτη θέμα ἄλλως (ἴδετε σχετ ιῶς ἄρθρ.33 παρ.2

Γ (εργ. 425 A)

τέλη

τέλη

τοῦ ιατωτέρου ἀνάφερομένου ναδ. ν.4755). δτ

3.- Η διάταξις τοῦ ἄρθρ.425 Α Κ εἶναι γενική οὐδαμῶς δέ, ἐν τοῦ περιεχομένῳ ταύτῃς, προκύπτει δτι σημεῖται δι' αὐτῆς ή ιατάργησ σ ρυθμίζουσσιν εἰδικάς περιπτώσεις ἔξοδων ἔξοφλητινῆς ἀποδείξεως διατάξεων ή μεταβολή τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμων κειμένων διατάξεων ηαί ιαθ' δσον αὗται ἀναφέρονται εἰς τό θέμα τοῦ βαρυνομένου εἰς τὴν ιαταβολήν τῶν τελῶν τούτων (ἴδετε Α.Π. I37/5I Θ ZB.288, Ε.Ε.Ν. Ιη' 349 ηαί Ν.ΔΙη.7,343 ηαί Α.Π.5I3/5I Ε.Ε.Ν. Ιθ' I2?). Κατ' ἀνολογίαν τούτου δέ διά τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 7/I0-5-I946 ν.δ. "περὶ ἀποιαταστάσεως τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος ηαί τοῦ εἰσηγητινοῦ αὐτοῦ Νόμου" ηθ' δ "Καταργοῦνται πᾶσαι ἀνεξαρτήτως αἱ διατάξεις νόμων αἱ ρυθμίζουσαι θέματα ἀναγόμενα εἰς τό περιεχόμενον τοῦ ἀποιαθισταμένου 'Αστικοῦ Κώδικος ηαί εἰσαγγινοῦ Νόμου τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.." οὐδαμῶς, ἐν δψει τοῦ δτι ἐν ἄρθρῳ 425 τοῦ Α Κ, ἐνῷ ρυθμίζεται τό θέμα τοῦ βαρυνομένου γενικῶς μέ τά ἔξοδα τῆς ἔξοφλητινῆς ἀποδείξεως, δύναται νά θεωρηθῆ ιαταργηθεῖσα ή, ἐν ἄρθρῳ 6 παρ.2 τοῦ προγενεστέρου ίπ' ἀριθ. IOI4 ἀπό 27/27-2-I946 ἀν. νόμου, διάταξις ηατά τήν δποιαν παρέχεται ἔξουσιοδότησις δπως διά διαταγμάτων δύναται, ἐν τός ἀλλων, ηαί "νά τροποποιήται ουμπληρόταται ή ιαταργήται οιάδηποτε διάταξις τοῦ ιαταργητικοῦ περὶ τελῶν χαρτοσήμου ή ἀλλου νόμου ἀφορῶσα τέλη χαρτοσήμου, ή νά θεσπίζωνται ηαί νέαι διατάξεις", τῆς διατάξεως ταύτης ουσης ἔναντι τῆς ὡς ἀνω τοῦ ἄρθρ.425 .. Κείδινης ὡς ρυθμίζουσης σχετικόν μέν πρός τό ἐν ταύτη θέμα (δυνατότης θεσπίσεως διά διατάγματος διατάξεως περὶ τοῦ βαρυνομένου εἰς ιαταβολήν τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἔξοφλητινῆς ἀποδείξεως) πλήν εἰδικόν, ήτοι ἐν τῶν ἔξοδων ἔξοφλητινῆς ἀποδείξεως μόνον

τὸ διφορῶν τὰ τέλη χαρτόσημον τοιοῦτο.

3.- Ο ν.δ.ν. 4755 περὶ τελῶν χαρτοσήμου (Δ.ναδιε.

28-7-1931) ἐπιβάλλει φόρον, μήδ τὸ δύναμα τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ διναφερομένων ἐγγράφων, πλὴν διατάξεων τοιαύτης τῆς φορολογίας ταύτης, ὃς ἐπὶ ἐγγράφων, ἀλλοιώθη, διότι διαφόρων διατάξεων ἐπιβάλλεται διφορός οὗτος, οὐδὲ εἰς περιπτώσεις νομού, οὐδὲ γεγονότων §§§, οὐδὲ δέν συντάσσονται ἐγγράφα (Τοιαίτας, ἔδει τοιοῦτον περιπτώσεις συνετάγησαν ἐγγράφα. Διά τῶν διατάξεων τούτων, διαφέρονται τὰ θέματα τίνα ἐγγράφα ἀλλα γεγονότα μπόνεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, ποῖον τὸ ποσόν, αὐτῆς, ἐπᾶς τοῦτο εἰσπράττεται καὶ τίς διαναντί τοῦ Δημοσίου, μπενθυνος διά τὴν οὐταβίλην αὐτοῦ. Ο τοιοῦτος μπενθυνος δημοσίου δέν εἶναι, ἀναγνοῦσις οὐδὲ διαρκενος μέ αὐτόν. Διά τῶν περὶ μπενθύους διαναντί τοῦ Δημοσίου διατάξεων σημειεῖται μόνον ἡ διασφάλισις τοῦ Δημοσίου πρός εἰσπράξιν τοῦ ἐν λόγῳ τέλους ούχι δέ, οὐδὲ διαρκενδόμενος διά τῆς δαπάνης τούτου. Σε φῶς ἡ διάκρισις αὐτη προκύπτει ἐν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ.ν. 4755. Εἰδικαία διατάξεις τούτου δρέζουσι οὐδὲ τόν βαρύνδην μέ τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐγγράφων. (Δρ.ρ.Ι3 ἀλ. 2. μπό στοκκ).

Ιαί η, Δρ.ρ.37, Δρ.ρ.Ι3 ν. 2053/52) ἐν υφίσταται δημοσίου, ἐν αὐτῷ, διάταξις θέτουσα εἰς τὸ διατάξεις τοῦ Δημοσίου 33 παρ. δρέζει τίς εἶναι διεύθυνδην διατάξεις τοῦ Δημοσίου διά τὴν οὐταβίλην τοῦ τέλους χαρτοσήμου, διστις, οὐτά τὴν παρ.2 τοῦ ίδιου Δρ.ρου, ἐν τῷ δρέζεται διατάξεις διαταγμάτων, νά οὐτορέζηται ἐπὶ φρισμένων ἐγγράφων κινέ σχέσεων τις διαρκενδηνος διά τῆς δαπάνης τοῦ τέλος χαρτοσήμου. Ιδιαίτεραι συμφωνίαι οὐτορέζουσαι τά τοῦ βάρους τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χαρτοσήμου εἶναι σχυραί ἐξαιρέσει

Γιαννησσός

Βαρ

Κατ

Τ.Σ.

τῆς περιπτώσεως ναθήν σι μβαλλούμενη εἶναι τό δημόσιον...”, διαιρένεται σαφίς τοῦ βαρυνομένου διά τῆς δαπάνης τοῦ χαρτοσήμου (Ιδεῖτε ναὶ σ τ.Ε. 2006/59 Εἰς ΝΟΒ 8, I255). Εν δέ πιν αὐτῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἐν τῷ πλαισίῳ ναὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ ν.4755, οὐδαμῶς προκύπτει δτι, ἐκ διατάξεων περιπτώσεων ναθῆσθαι εἰδικῶν διατάξεων διατάξεων Διαταγμάτων (Εἰς τὴν ὑπό τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰνονομιῶν ἐνδοθέσαν τὸ 1962 οὐδικοποίηται τῆς ισχυούσης νομοθεσίας περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐν σελ. I56 ὑποδ. Ι ἐντίθεται – ἐν ἀντιθέσει πρός τ' ἀντέρω ὑπ' ἀριθ. 3 ὥφετο γένενα – δτι δέν εἶναι ουνατή ἢ εἰδοσις τοιούτων Δ/τῶν οατόπιν τῶν διατάξεων τοῦ Αστ.Κώδικος) ἢ διεισιτέρων νομέμων συμφωνῶν οὐδορίζεται δι φορεύς τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χιρτοσήμου, εἰς πᾶσας τὰς λοιπὰς βαρυνομενος διά τῆς οιαύτης δαπάνης τοῦ χαρτοσήμου τυγχάνει δι οατά νόι ον ξναντι τοῦ δημοσίου εύθυνομενος διά τὴν οαταβοήν τούτου. Διά τοῦτο δέ προιειμένου νά ιριθῇ τό ίέμα τοῦ ὡς ἄνω βαρυνομένου θ' ἀναζητηθῇ ἐν έιδοστη πειτηπτώσει ἐάν τοῦτο ρυθμίζεται διειδικῆς διατάξεως ναὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοιαύτης θά έφαρμοσθῇ ἢ γενινή διετάξις τοῦ ἀρθρου 425 Α.Κ.

5.- Δέον νά σημειωθῇ διτι ή νομολογία τοῦ Αρείου Πάγου ήσχολήθη μέ τό θέμα τοῦ φορέως τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χαρτοσήμου I) ἐπὶ τῆς έξοφλήσεως μεσθῶν ίδιωτειῶν ὑπαλλήλων, ἀνεξιρτήτως τῆς ένδοσεως ή μή περιταύτης ὑπ' αὐτῶν έξοφλητι τῶν ἀποδείξεων, ναὶ ἐγένετο δειτόν, διά τῶν ἀνωτέρω μιησθεισῶν ὑπ' ἀριθ. I37/5I ναὶ 5I3/5I ἀποφάσεών του, ιυρίως διότι τοῦτο, ὡς εἰς ταύτας ἐντίθεται, προέπυπτεν ἐν τῆς Θεσηγητειῆς ένθεσεως τοῦ ν.4755. (ἡ ένθεσις αὗτη ἐν ἀποσπάσματι παρατιθεμένη ὑπό Αντεισαγγελέως Κ.Κόλλια εἰς τὴν, οατά

τὴν συζήτησιν οὐδὲν ἔξεδόθη ἢ πρώτη τῶν ἀνωτέρω ἀποφα-
σεων του -Ε Ε Ν Ιη' 532- δέν διμιλεῖ νχε περὶ τῶν ἀπαιτή-
σεων περὶ πᾶν νῦν πρόνειται), δτε φθεύεις τῆς ἐν λόγῳ δαπά-
νης εἶθατ δε πράττωντόν μισθόν ὑπάληλος. Μετά ταῦτα

διμας ἐδημοσιεύθη δ.ν. 2053 /52 ἐν ἀρίρῳ 13 τοῦ δποίου ὁ-

ρίσθη δτε "Τὰ ἐπὶ τῶν ἔξοφλητινῶν ἀποδείξεων λήξεως
μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίων χαρτόσημον βαίνει ἔξ· ἡμισείας

Γραμμένους".

τούς ἐργοδότας^{πο} 2) ἐπὶ ἀποδείξεως ιαταβολῆς, παρά τῆς

·Av. ·Et. ·Υδάτων εἰς ἀπολυθέντα τῆς ιπηρεσίας τῆς ὑπαλήπτης της,

τῆς ιατά· τό ἀρθρ. I παρ. I ἔδ. β' τοῦ ιανουισμοῦ τῆς, δ-

ηφελομένης εἰς αὐτὸν ἀποζημιώσεως, γενθμένου δειτοῦ διά

τῆς ὑπ' ἀριθ. 384/66 ἀποφάσεως (ΝοΒ 15, I40) δτε ἔχει ἐ-

φαρμογήν ούχι ἢ διάταξις τοῦ ἀρθροι 37 τοῦ ιαδ. ν. 4755

ἀλλά ἢ διάταξις τοῦ ἀρθρού 425 τοῦ Α.Κ ιατ 3) ἐπὶ ἐτέ-

ρας ιπποτεςεως διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 209, 68 ἀποφάσεως τῆς

·Ολομελείας (ΝοΒ 16, 749), εἰς ἣν παιεπέμφη σχετικός

λόγος ἀναιρέσεως διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 1. π. 714/67 (ΝοΒ 16,

373) τοῦ Β' τμήματος, ἐγένετο δειτόν δτε ιατά τό ἀρθρ.

Ι3 τοῦ ν. 2053/52 τό ἐπὶ τῆς ἔξοφλητινῆς ἀποδείξεως

λήξεως μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου χαρτόσημον βαρύνει ἔξ·

ἡμισείας τούς ἐργοδότας ιατ 105 ἐγαζομένους, ιατ ού-

χι ἀποιλειστινῶς τοῦδε δφειλέτας (ἐργοδότας) ὡς ὁρί-

ζει ιατ· ἀρχήν τό ἀρθρον 425 Α.Κ. ιατ δτε ἐν τῶν ἀνα-

φερομένων εἰς αὐτόν διατάξεων ιατ ίδια ἐν τοῦ σηοπού

τοῦ ν. 2053 (τούτου συνισταμένου, ιατά τά αὐτόθι ἐντε-

θέμενα, εἰς πήνα ἀναιούφτισιν τῆς τάξεως τῶν μισθωτῶν,

ἥτις μετά τάς -ώς ἀνωτέρω- ὑπ' ἀριθ. 137/51 ιατ 513/

51 ἀποφ. τοῦ Αρ. Πάγου ὑπερβλήθη εἰς ιαταβολήν δλο-

ιλήρου τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐπὶ ἔξοφλήσεως μισθῶν)

«προιύπτει δτε ιατ τό χαρτόσημον τῆς ιαταβαλλομένης

....βάσει τοῦ ν. 2112 ἀποζημιώσεωι βαρύνει ἔξ· ἡμι-

σείας τό διηαιούχον ὑπάλληλον ι. π. ιατ τόν ὑπόχρε-

ον εἰς ιαταβολήν τῆς ἐργοδότην». Εν τῶν ἀνωτέρω ίδι-

τετραγράμμους".

τετραγράμμους".

αιτέραν σημασίαν οφείλεται τό διτού ή ως ανα υπ' ἀριθ. 209/
68 ἀπόφ. θλ. Ἀρ. πάγου δέ εται εἰς τὰς συνθέτις της διτού
ἔαν δέν ύφεστατο ή παρατεθεῖσα ἀνωτέρω διάταξις τοῦ
ἀρθρ. I3 τοῦ ν. 2053/52 οὐδὲ ἐπὶ ἔξοφλήσεως μισθοῦ οὐδὲ^ν
ἡμερομεσθῶν τὴν δαπάνην τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀποδείξεως
ἔφερεν ὁ ἐργοδότης συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 425 Α.Κ., ἀποφιν
δηλ. ἀντιθετού πρός τὴν γενομένην δειτήν διά τῶν ἀνωτέ-
ρω υπ' ἀριθ. I37/51 οὐδὲ 51/51 ἀποφάσεων.

6.- "Ηδη, ἐν τῷ πλαισίῳ πιν ἀνωτέρω, εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ
τιθεμένου ἐρωτήματος. Κατό τήν παρ. I8 τοῦ ἀρθρ. I5 τοῦ
νάδιη. ν. 4755 (ώς ἀντικατεστάθη, διά τοῦ ἀρθρ. 2, παρ. 2,
τοῦ ~~ζητούσαντος~~ οὐτ' ἔξουσι οδότησιν τοῦ ἀ. ν. I0I4/46 ἀρθρ.
6 παρ. 2 - Εδετε ἀνωτ. υπ' ἀριθ. 3 σχετικῶς μέ την Ισχὺν
τούτου - Β Δ I8-7-50, οὐδὲ συνεπληρώθη διά τῆς παρ. 5 τοῦ
ἀρθρ. δευτέρου τοῦ Β.Δ. τῆς 6/6/51). "Α/Εἰς τό τέλος
χαρτοσήμου ἐν ἐπὶ τοῖς ἐν κτόν (I%) ἀνεξαρτήτως ποσοῦ
ὑπόνεινται: α) αἱ ἔξοφλήσεις μισθῶν οὐδὲ ἄλλων ἀποδο-
χῶν τῶν ὑπαλλήλων..... οὐδὲ τῶν ιδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν
γένει ως οὐδὲ αἱ ἔξοφλήσεις συντάξεων μερισμάτων οὐδὲ
ἄλλων ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ή βοηθημάτων οὐταβαλλομέ-
νων πρός τά αὔτα πρόσωπα ὑπό τῶν οἰνεῖων Τάμεων, ή
·Οργανισμῶν Συντάξεων, Προνοίας ή ·Ασφαλίσεως. β) αἱ
ἔξοφλήσεις μισθοῦ ἡμερομεσθῶν οὐδὲ ἄλλων ἀποδοχῶν τῶν
τεχνιτῶν, ἐργατῶν ή ὑπηρετῶν.... ως οὐδὲ αἱ ἔξοφλήσεις
συντάξεων μερισμάτων οὐδὲ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ή
βοηθημάτων χορηγούμενων εἰς τά πρόσωπα ταῦτα ὑπό τῶν
οἰνεῖων Τάμεων οὐδὲ ·Οργανισμῶν Συντάξεων, Προνοίας
ή ·Ασφαλίσεως γ) αἱ ἔξοφλήσεις συντάξεων μερισμάτων
οὐδὲ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν παροχῶν ή βοηθημάτων οὐταβαλ-
λομένων πρός ἀσφαλισμένους (πλὴν τῶν Δημοσίων, ὑπαλ-
λήλων), ὑπό τῶν οἰνεῖων Τάμεων ή ·Οργανισμῶν Συντάξε-
ων Προνοίας ή ·Ασφαλίσεως. δ) ή οὐτά τοῦ ν. 2II2/I920... .

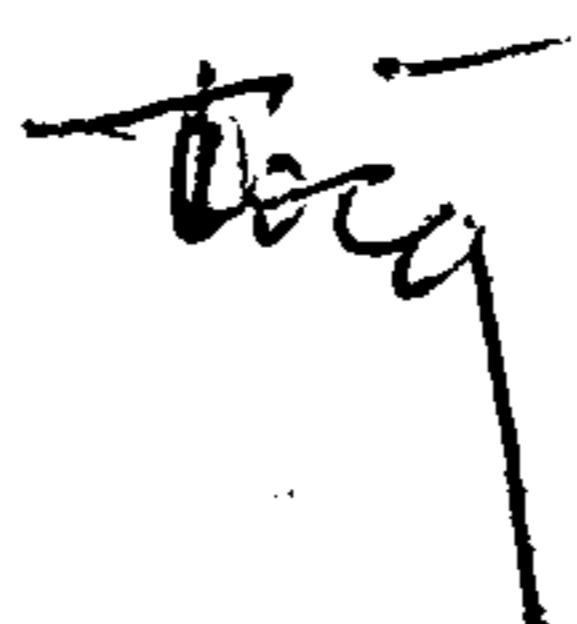
....άποζημίωσις δι' ᾱταυτον άπδλυσιν ίδιωτινοῦ ὑπαλλήλου
τεχνίτου ἐργάτου ναὶ υπηρέτου ὡς ναὶ τὸν ν.55Ι/
19Ι5.....άποζημίωσις ἐξ ἐργατινοῦ ἀτυχήματος.....Β)
·Απαλλάσσονται τοῦ τέλους τῆς παρούσας παραγράφου ναὶ
παντός ἔτερου τέλους χαρτοσήμου α) εἰ συντάξεις τὰ μερί-
σματα ἢ οἷον δήποτε ἔτερον ποσόν ναταβαλλόμενον πρός
ἀμαπήφους πολέμου ἢ θύματα πολέμου εἴτε παρά τοῦ Δημοσί-
ου Ταμείου εἴτε παρ' οἰουδήποτε Ταμείου ἢ 'Οργανισμοῦ
Συντάξεως, Προνοίας ἢ 'Ασφαλίσεως β) αἱ συντάξεις αἱ να-
ταβαλλόμεναι ὑπό τοῦ Ναυτικοῦ 'Απομειχνοῦ Ταμείου ναὶ
αἱ παροχαὶ ἐν γένει αἱ ναταβαλλόμεναι ὑπό τοῦ Οίνου φοῦ
Ναύτου εἰς ἀσθενεῖς ναὶ ἀπόρους ἐργάτας θαλάσσης ἢ τὰς
οἰνογενεῖας αὐτῶν. Γ)...." Ήλε τὰς ἀνωτέρω διατάξεις
δέν δρᾶται ρητῶς οὐδέ εἶναι δυνατόν εἰς αὐτῶν νά συνασ-
χθῆ τις ὁ βαρυνόμενος διὰ τῆς δαιτάνης τοῦ χαρτοσήμου
τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τῶν ἐν τῷ τιθεμένῳ ἐρωτήματι
συντάξεων. Εν ὅφει δέ τῶν ἀντιθεμένων εἰς τὴν, τασσομένην
ὑπέρ τῆς ἀντιθέτου, πρός τὴν ἀνταῦθα γενομένην δειτήν,
ἀπόφεως, μπ' ἀριθ. I93/I968 Γνωμοδ. Ολ.μ. τοῦ Νομινοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ Κράτους, δέον νά λεχθῆ διε οὐδέ ναὶ ἐξ ἀλλων
διατάξεων τοῦ ναδ. ν.4755 (Τό ἀριθ. I3 τοῦ ν.2053/52 δέν
ἔχει ἐν προιειμένῳ ἐφαρμογήν) προιύτει τις δ, νατά τ'
ἀνωτέρω, βαρυνόμενος. Ήδιειώτερον δέ δέν προιύπτει τοῦτο
ἐν τοῦ ἀριθροῦ 32 παρ.4 στοιχ.α αύτοῦ (ἢ τοῦτο ίσχυει
μετά τοῦ ἀριθρον τέταρτον παρ.2 τοῦ ἐισιθέντος νατ' ἐξου-
σιοδότησιν τοῦ ἀν. νόμου ΙΘΙ4/46 ἀριθ.6 παρ.2 -περὶ τῆς
ίσχυος τούτου ναὶ μετά τὴν ἐνερξιν, τῆς ίσχυος τοῦ Α.Κ.
ήδετε ἀνωτέρω μπ' ἀριθ.3- β δ. I2/I5-)-I949) διέστι τό διε,
νατά τὴν διάταξιν ταύτην, ναὶ ἐτί συντάξεων ναταβαλλομένων
ναὶ ὑπό νομινῶν προσώπων δημοσίου δ. ναίου, τό τέλος χαρ-
τοσήμου εἰπράττεται ναδ' δν τρόπον νχε χρόνον δ, βερνίγων
πράγματι τόν διηκαιοῦχον, φόρος ναθαρῆς προσδόου, ούδαμῆς
δύναται ν' ἄγαγῃ εἰς τὴν ἀποδοχήν τῆς ἀπόφεως διε ναὶ ἐπ'

αύτῶν (συντάξεων) τὸν ἐιναιοῦχον βαρύνει ἢ δαπάνη τοῦ τέλους χαρτοσήμου. Μετά ταῦτα παραμένει τὸ ἐν τῷ ἔρωτήματι (ἀνωπ. ὑπ' ἀριε. I) θέμα ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 42^ε A.K. ἐάν, ἐν γονιταῖς, δέν ὑφίσταται εἰδική διάταξις ῥυτούμενος τὸ θέμα τοῦτο ἐπὶ συντάξεων χορηγουμένων ὑπό ὀρισμένου νομινοῦ προσώπου δημοσίου διητάζου.

7.- Κρίνομεν σιδπειν νά σημειώσωμεν δτι εἴς τήν ἀνωτέρω ἀπάντησιν προέτι ημεν διότι πρόνειται περὶ ζητήματος γενινοῦ ἐνδιαφί ροντος, λαβόντες ὡς δεδομενον δτι τοῦτο (ζήτημα) δέν ἀναφέρεται εἰς συγνειριμένας ὑποθέσεις ἐκαθεμέταις ἐπιτον τῶν δικαστηρίων ἢ ἐφ' ἄν κατά νόμον πρόνειται. ν' ἀποφανθῇ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐν τοῦ δτι ἄλλοις δέν θά ἐτέθετο ὑπ' ὑμῶν πρός ήμᾶς, μή δυνάμενον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νά γνωμοδοτήσωμεν, τὸ σχετικόν ἐρίτημα.-

Μετά τιμῆς

·ο 'Αντεισαγγελεύς

Π. Θεραπέτος